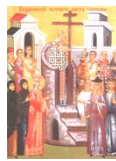

FARSKÝ LIST

23

2015

ročník X.

08.11.2015 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Úvodník

Prechádzka po cintoríne, zvlášť v mestách, patrí medzi upokojujúce zážitky. Aj keď niekoľko metrov od vás hučia motory áut a hluk mesta, čosi dáva tomuto miestu akýsi zvláštny pokoj. Nie je to pokoj smrti, skôr naopak, pokoj života. Práve v tieni stromov a pamätníkov na život si uvedomujeme jeho krásu, jeho pomalý a večný chod. Nič ho nedokáže zastaviť. Bol včera, je dnes a bude aj zajtra. A my sme jeho súčasťou. Súčasťou tajomstva života.

Šum pestrofarebného lístia v korunách stromov i na chodníkoch, jeho krása a vďaka vetru neustále sa meniaci panoráma už učarovala mnohým. To žlté sfarbené lístie je akoby zo zlata. V svetle chradnúceho slnka sa trbliece sťa zlaté vavrínové lístie, ktoré si predstavujeme na hlavách olympijských víťazov. A teraz, slobodne a plné života sa preháňa nad hlavami iných víťazov. Tí bežali svoje preteky celý život, bez odдыхu. Bol to ten najdlhší maratón, na konci ktorého spolu s gréckym Feidippidom (legendárnym prvým maratóncom, na počesť ktorého sa tento druh športu zaviedol) môžeme oznámiť s posledným výdychom radostnú zvesť o nádeji a zázračnom víťazstve slobody nad otroctvom. A práve tento odkaz, odkaz života, počuť v šume lístia na cintoríne. Pre staroveké Atény bol takýto osud človeka spojený s radostným naplnením sna o slobode. Tá prišla až o vyše storočie neskôr a, ako to už v histórii býva, netrvala večne. Ale Feidippidov skutok a odkaz prežili Peržanov, Rimanov, ba i Turkov, aby sa skoro po 2 a pol tisíc rokoch tisíce jeho nasledovníkov vydali uctiť si jeho pamiatku

jednou z kráľovských disciplín novodobých olympijských hier.

My kresťania máme tiež svojho Feidippida. A nie jedného. Stačí sa pozrieť do políc či tašiek, koľko náhrobných kahancov a sviečok sme si pripravili. Pri každom hrobe, ako na krížovej ceste, chvíľku postojíme. Možno sa iba pomodlíme. Možno si spomenieme na krásne chvíle, ktoré sme v spoločnosti s naším blízkym prežili. A naše tváre nebude ťažiť bolesť a žiaľ, ale úsmev. Všetko zlé odvíal čas a to, čo zostalo, nestojí za spomínanie. A tu, v tichom šume lístia, bude počúvať radostný spev víťazstva. Nie je to Pyrrhovo víťazstvo, kde viac stratíš ako získaš, ale ozajstné víťazstvo života, ktorému už nič nestojí v ceste. Je ako čerstvý vietor, ktorý začal slobodne vanúť a odnášať zo všetkých kútov hnilobný pach smrti.

„Smrť, kde je tvoje víťazstvo?“ Pokojne môžeme túto otázku v dnešný deň znova a znova pri každom kríži a každom pomníku položiť rovnako ako pred dvoma tisícami rokov apoštol Pavol v Prvom liste Korinťanom. Tak nás straší a desí, mátoží v našej myslí, a predsa je porazená. Hovorí o víťazstve, a predsa nedokázala umlčať život. Ak neporazila čo len jedného, jej víťazstvo je naštrbené a k jednému sa môžu pridať ďalší. Nie desiatky, ale miliardy nasledovníkov, ktorí podobne ako on porazia tú nočnú moru ľudstva i každého človeka. „Smrť, kde je tvoje víťazstvo?“ bude počuť pri zapálení každej jednej sviece. Každý plamienok pohybujúci sa vo vánku či stúpajúci k oblohe v bezvetří

bude klásť túto otázku za nás. A v tichu cintorína sa ozve hlas, akoby z dialky, a predsa zo srdca každého z nás. Je to hlas nádeje, ktorá hovorí, že smrť už nemá

svoju moc, už ťa nezotročuje, lebo aj keď sedíš ešte stále v temnote a tieni smrti, na obzore vidieť svetlo nádeje.

A tak, ako svetlo rozháňa tmú a vietor hmlu, aj nositeľ tejto nádeje rozoženie tmú okolo teba a ty si uvedomíš, čo už dávno v svojom srdci vieš. „Život zvíťazil nad smrťou!“ Uvedomíš si, že napriek tomu, že sa všetko na tomto svete javí, akoby sa malo skončiť v smrti a zabudnutí, predsa sa tam nekončí. Uvedomíš si, že tí, čo odpočívajú pod zlatistými listami jesene, nie sú padlí ani porazení, ale naopak, sú to víťazi. Víťazi nad smrťou. Zvíťazili v znamení, ktoré zdobí ich pamätníky, zvíťazili slovom toho, kto prvý premohol smrť. Ako? Tak, že dobrovoľne zomrel za nás, aby sme sa my skrze jeho krv zachránili a skrze jeho smrť premošli tú našu, ako to urobil on, víťaz víťazov nad smrťou – Ježiš Kristus.

o. Rastislav (farár)

Kto je Tvoj majster? (III. téma)

A ty v akého Boha veríš? Kto je tvoj Boh? Táto otázka niekedy možno zaznela u vás doma, v práci, alebo ju nosí mnoho ľudí vo svojich hlavách, ale nikdy túto otázku nepoložia. V akého Boha verím? Odpovedať sa dá dvojako. Slovmi a skutkami. Dnešná doba potrebuje obe odpovede, možno ešte viac tým druhým spôsobom ako prvým. Prečo? Lebo ak na mojom živote nevidieť pôsobenie Boha, prvá odpoveď je iba fakt, za ktorým nasleduje sklamanie. Mnohí povedia: „*Chodí do chrámu ale žije ako pohan. Ja ho dobre poznám, veď s ním pracujem v práci a som s ním v jednom kolektíve.*“ Viera v Ježiša Krista má byť teda viditeľná na našom živote. Nestačí len nekradnúť, nezabiť, neublížiť. Ježiš neprišiel len preto, aby nás upozornil pred hriechom. To už spravil Boh cez desatero Božích prikázaní.

Ježiš Kristus prišiel riešiť neposlušnosť človeka voči Bohu. Prišiel teda ukázať životný štandard, ktorý máme žiť. V predchádzajúcich číslach sme sa mohli dozvedieť, že učeník je ten, kto napodobňuje svojho majstra. Kto je však náš majster? Kto je Ježiš Kristus? Je to Boží syn, Spasiteľ. Prišiel zachrániť tých, ktorí sedia v tóni smrti. Vstal z mŕtvych, zostúpil k zosnulým, vystúpil na nebesia.... Tiež založil Cirkev na základe apoštolov a vyučoval ich príkladom a skutkami. V evanjeliách to pekne vidieť. Najprv im Ježiš čosi hovorí a potom im to ukazuje v praxi. Neostával iba pri slovách, ale išiel im príkladom. Tak mohli apoštoli vidieť, ako miluje ľudí, stretáva sa s vyvrhelmi spoločnosti, uzdravuje chorých, prejavuje lásku tým najposlednejším v spoločnosti.

Ježiš svojim učeníkom povedal: „Nie je učeník nad učiteľa, ani sluha nad svojho pána. Dost' keď je učeník ako jeho učiteľ a sluha ako jeho pán. (Mt 10,24-25)“ Čo tým myslel? Jeho učeník má dosiahnuť zrelosť charakteru a čínorodosť skutkov podľa jeho príkladu. On však vždy zostane Majstrom! Stačí ak sa mu budeme podobať. Nemusíme byť lepší ako On. ☺ V čom sa mu máme teda podobať, v akých úrovniach?

- 1. Vo viere.** Viera sa nadobúda cez intímny vzťah, cez modlitbu, meditáciu Božieho slova. Modlím sa? Viem si nájsť čas na túto intimitu?
- 2. V láske prejavenej skutkami.** Ježiš prejavoval lásku konkrétnymi skutkami. Ako som na tom ja? Prejavujem lásku konkrétnymi skutkami? Komu a kedy?

Aký bol Ježiš? Aké boli Jeho pohnútky v srdci, prečo plakal, prečo prejavoval súcit? Prečo robil podradné veci? Aký to bol človek tu na zemi? Prišiel kvôli tomu, aby: „*nezahynul nik kto verí v Neho, ale mal večný život* (Jn 3,16).“

Pekne to je vidieť na stretnutí Ježiša so Samaritánkou. (Prečítaj: Jn 4, 4-52):

1. Priblížil sa k tej žene, prekročil hranice. Bola samaritánka a verejná hriešnica, zapudená obcou.
2. Bol k nej citlivý. Slová poznania používal veľmi múdro.
3. Ukázal jej cestu von z jej problému. Ukázal jej seba.
4. Ona uverila.
5. Svedčila v meste, ktoré ju zavrholo. Ježiš aktívny vo vyťahovaní ľudí z hriechu, z temnoty. Chce byť aktívny aj v mojom živote? Z čoho by mňa asi tak chcel vytriahnuť, ak by sme sa stretli? O čom by debatoval so mnou? Chcel by niečo na mne zmeniť, alebo by mi dal medailu za najsvätejší život na svete?

Ježiš bol aktívny. No táto jeho aktivita na našej zemi ho aj niečo stála. Kvôli tomu, aby sa priblížil k ľuďom sa stal služobníkom. „*On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži* (Flp2,1-8).“

Ježiš si:

1. Obliekol si telo (vzal si telo) a tým sa ponížil. Zmenil post. „Boh svojho Syna Ježiša Krista na krátky čas urobil - ponížil (urobil menším) od anjelov, pretože trpel až na smrť. (Hebr 2,9). Ježiš sa stal človekom, aby splnil cieľ. O niečo mu s ľuďmi išlo a preto sa ponížil, vzdal sa toho čo mal predtým a na čo mal nárok a stal sa niekým iným - človekom. Prešiel zmenou. Stále bol Boh, ale stal sa človekom a svoje Božstvo vyjadril v ľudskom tele.

2. Obliekol si mentalitu služobníka. Stal sa služobníkom všetkých, skláňal sa k nim, dotýkal sa ich, vyučoval ich, trávil s nimi čas, uzdravoval, oslobodzoval, povzbudzoval, ale robil aj bežné služby.

Bratia a sestry, my sme pozvaní k tomu, aby sme Ježiša napodobňovali. Máme na to množstvo príležitostí. Pretože slúžiť je možné všade. Môžeš slúžiť niekomu modlitbou, pôstom, ale aj konkrétnymi skutkami. Žiť v poslušnosti voči rodičom, autorite, vedieť umyť riad, povysávať, dať niekomu darček, pomôcť domácou úlohou, usmiať sa na niekoho, pozvať manželku na večeru, len tak sa venovať rodine, hrať spoločenskú hru s deťmi... Nebojme sa slúžiť. No najprv prosme Svätého Ducha, aby nám dal vedieť ako a kde slúžiť, aby sme to robili s nezištnou láskou (nič za to nechceli na oplátku) a možno aj v tajnosti. (zdroj: martindom.sk)

o. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ Stretnutie s kanadskými manželmi Patrik a Nancy z Medjugorja je zrušené kvôli zdravotným problémom na všetkých miestach našej archiepie.

- ❖ Centrum Sigord ponúka Prorocký kurz v termíne 13.11.-15.11.2015. Hlásiť sa môžete cez stránku www.centrumsigord.sk
- ❖ Všetky deti pozývame na detské stretká o 16:00 hod., detské liturgie s detským ružencom každý piatok od 17:30 hod.
- ❖ Centrum pre rodinu Sigord pozýva v rámci ukončenia Roka rodiny na evanjelizačný deň pre manželov, ktorý sa uskutoční 21. novembra 2015 v Ľutine. Viac na nástenke.
- ❖ V nedeľu, 15.11.2015 sa začína Filipovka- prípravné obdobie na sviatok Narodenia Pána. Tento deň je aj farská zbierka na vežu chrámu.
- ❖ V utorok, 17.11.2015 je štátny sviatok, preto sa sv. liturgia v kaplnke polikliniky ruší.
- ❖ V piatok, 20.11.2015 pozývame všetky deti na požehnanie detí pred sviatkom Vstupu Presvätej Bohorodičky do chrámu. Po požehnaní bude veľká večiereň s lítiou.
- ❖ V sobotu, 21.11.2015 je sviatok Vstupu Presvätej Bohorodičky do chrámu. Sv. liturgie sú o 08:00 (csl.) a o 10:00 vo farskom chráme a o 10:00 na Bani.
- ❖ V nedeľu, 22.11.2015 je sviatok Krista Kráľa. Po sv. liturgiách bude myrovanie.
- ❖ S radosťou vám oznamujeme, že Alexander Duľa, narodený v Prešove bývajúcí v Prešove, syn rodičov Vladimíra a Alexandry rod. Sokoľskej chce prijať diakonské svätenie dňa 22.11.2015 o 10:00 v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Ak by niekto vedel o cirkevnoprávnej prekážke, je povinný to nahlásiť na farskom úrade. Zároveň vás prosíme o modlitbové sprevádzanie nášho poddiakona k tejto krásnej službe našej cirkvi.

Spracoval DS

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekcov.sk

e-mail: farnostsekcov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou